

Stora torget med Stenmans konditori

Villakiosken

Gummessons

Invigning av Tempo

Stadshotellet är sig ganska likt

Mat över disk

Damfrisering

På konditori

Telefonister i arbete

I Majs fotspår

upplev 1930-1960-talet i Örnsköldsvik

Örnsköldsvik växer fram

Länge arbetade statsmakten för att det skulle finnas en köping eller en stad i norra Ångermanland. 1842 utfärdade Kungliga majestätet tillståndet att grunda en köping. Köpingen döptes till Örnsköldsvik efter landshövdingen Per Abraham Örnsköld (1762-1769). En stadsplan ritades upp och sedan började folk att flytta hit och starta företag. Sågverken bildade stommen i den industriella utvecklingen och här fanns sju exportsågar.

Långsamt ökade köpingen innevånarantalet och 1894 fick Örnsköldsvik stadsrättigheter. De flesta stora stenhus och officiella byggnader kom till under de första årtiondena kring sekelskiftet 1900. Järnvägsstation, tullhus, rådhus, samskola, lasarett, kyrka, bankbyggnader, stadshotell, elverk m.fl. Staden fortsatte utvecklas från en handelsort till mer av en industriort vid den här tiden. I samband med första världskriget bredde sågverksdöden ut sig och massaindustrin tog över. Grunden lades till många företag som t ex Hägglunds, Domsjösågen, Bröderna Ekbergs, internationella företag, som än idag finns kvar i olika former.*

Tiden mellan världskrigen kom inte att präglas av samma stora satsningar som karaktäriserar de första 25-30 åren av stadens historia. Efter kriget kom industrin att spela en ännu viktigare roll för utvecklingen av staden med omnejd. Folkmängden fortsatte öka under hela 1950-talet och 1960 bodde här 8363 innevånare. Tio år senare var folkmängden 16 886. Idag bor det ca. 25 000 i centrala Örnsköldsvik.

Foto: Thure Schelin, Karl-Otto Strandberg, Werner Wängström. Källor: Örnsköldsviks museum, böckerna Örnsköldsviks 100 år och Industribyggnarna *Läs mer i Industribyggnarna

ÖRNSKÖLDSVIKS
MUSEUM & KONSTHALL

www.ornskoldsvik.se/museum

ÖRNSKÖLDSVIKS
KOMMUN